

נקודת מפגש

עלון המרכז החינוכי טיפולי
לתלמידים כבדי שמיעה וחרשים
מחוז צפון

מפקחת ארצית על לקויות חושים: שולמית כהן, מפקחת חנ"מ: אורנה קונקול
מנהלת: נורית יפה

תוכן עניינים

דבר המנהלת	2
סיכום מיזם "קול הנתינה"	3
שיתוף מהלב	6
משנה לשנה כוחנו עולה	7
ולייבנו מתמלא גאווה	8
פרדה מחברת צוות רכזות הגנים	9
תהליכים של פרידה	10
תהליך ליווי של תלמיד לכיתה קטנה	11
המעבר לחטיבה העליונה	13
מרכזי העשרה	15
פינת אנגלית	18
פינת התקשוב	19
סיכום	20

דבר המנהלת

סגל יקר,

עוד שנה חולפת במהירות וכבר הגענו אל חופשת הקיץ.

כולנו יכולים להסתכל בגאווה ולראות מה עשינו השנה, כל אחד לחוד וכולנו יחד. ידענו להצמיח את תלמידינו, את עצמנו ואת הארגון שלנו בדרכים שונות ומגוונות. היו לנו בסל: מילה טובה, מבט מכיל, פתיחת הלב, נתינה, הקפדה על הפרטים הקטנים, ראיית הזולת, עצה לעמית, תמיכה בחבר, טקסט מתאים לרגע הנכון, התייעצות הדדית, למידה עצמית ולמידה מעמיתים, הקשבה, הוקרה והערכה וזה לא הכל...

חשוב מכך, רגע לפני סיום השנה, חובתנו להביט באומץ ולראות במה עלינו להשתפר ומה עלינו להשביח. האם בדקנו את כל האפשרויות לכל תלמיד? האם התייעצנו לעומק עם מומחי תחום? האם השלמנו ידע חסר? האם אמרנו את המילים הנכונות? האם ראינו את כל הפרטים? אילו מילים יהיו נכונות יותר? מה עוד נכון לעשות? אילו הזדמנויות ניתן לתת? אילו שותפים יש לגייס? וזה לא הכל...

יש לנו חודשיים תמימים להביט פנימה לתוכנו, להביט החוצה אל סביבותינו ולהרהר בכל הללו. בואו ניקח זמן הפוגה לעצמנו למנוחה והתרעננות, לבילוי ולשלווה, כמו שכתבה נעמי שמר בשירה:

"אבל הכי נחמד בחופש הגדול

פשוט להיות לבד בחופש הגדול

ועל חולות זהב בחופש הגדול

לשכב לי על הגב בחופש הגדול"

חופשה נעימה ובטוחה לכולם ולהתראות בקרוב.

נורית יפה,

מנהלת המרכז החינוכי טיפולי לתלמידים כבדי שמיעה וחרשים, מחוז צפון

סיכום מיזם "קול הנתינה"

מחזור ב' - תשע"ח

פתגם סיני עממי אומר כך: "תן לאדם דג – והשבעת אותו ליום אחד, למד אדם לדוג – והשבעת אותו לכל החיים".

ברוח זו הגינו את מיזם "קול הנתינה", שמטרתו לתת בידי הנערים כלי לצמיחה אישית, העלאת המודעות ללקות השמיעה והשלכותיה וחיזוק הערך העצמי והמסוגלות העצמית. השנה, שנה שניה ליישומן, שמחנו לראות שהתנדבו כ-90, ביניהם לא רק תלמיד חט"ב ושנעשה שימוש רב בערכת ההסברה.

משימות ההתנדבות שבחרו התלמידים השנה מגוונות מאוד: סיוע בהכנת תלמיד למפגש למידה מרחוק, העברת שיעור בעזרת משחקים דידיקטיים, פיתוח משחקי מחשב עבור תלמידים, הקראת סיפורים, סדנאות בישול ואפיה, שיעורי אומנות בנושאים שונים.

היו גם תלמידים שבחרו לצאת מהמעגל המוכר של בית הספר והתנדבו במקומות שונים מחוץ למעגל זה, למשל: התנדבות במרכז קשישים, הסברה בבית ספר שכן, העברת שיעור היסטוריה חוויתי לתלמידים צעירים יותר בבית ספר שכן, העברת פעילויות בגני ילדים ועוד.

בדומה לשנה שעברה, הוקמה נבחרת מורים שהובילה את תהליכי ההתנדבות וליוותה את התלמידים במשימות ההתנדבות, ומעל לשלושים מורים ליוו את התלמידים במהלך השנה.

את סיום ההתנדבות לשנה זו חגגנו יחד באירוע ההוקרה שהתקיים בחודש מאי בכרמיאל, אירוע מכובד ומרגש שכלל תערוכה של פוסטרים שעיצבו התלמידים בסימן התהליך שהם עברו השנה, פינות פעילות שהפעילו המתנדבים, שיר משותף בשפת הסימנים, עברית וערבית, נאומי תלמידים, חלוקת תעודות הוקרה וכמובן הופעת "היפ הופ" מקפיצה. האולם היה עמוס מפה לפה, הורגשה התרגשות רבה באוויר והתגובות לא אחרו לבוא. אמו של תלמיד כתבה כך:

"היום נפלה בחלקי הזכות להיות אורחת בטקס הוקרה של המיזם "קול הנתינה". גיליתי שבני הוא אחד המתנדבים הפעילים!! כמובן שלא יכולתי שלא להזיל דמעה מרוב ההתרגשות והגאווה,

בזכותו גיליתי את העולם הזה שרובנו לא מודעים לקיומו, עולם החרשים וכבדי השמיעה. ילדים ומבוגרים שנותנים מעצמם אחד למען השני למען הקהילה".

בתחילת חודש יוני המיזם זכה להכרה ביום העיון של תכנית "לשם שינוי", שמעודדת מעורבות חברתית והתנדבותית של נוער עם מוגבלות. ניתן להתרשם באתר מנהל חברה ונוער: [אתר לשם שינוי](#). נורית יפה, הציגה את המיזם שלנו תוך התמקדות בשלב הכשרת המורה והצוות, לאור העובדה שלא לקחנו מודל התנדבות מוכן אלא יצרנו מודל חדש וייחודי לארגון שלנו.

בשנה שעברה מילאו התלמידים המשתתפים שאלון הערכה ואילו השנה העברנו שאלון הערכה על המיזם למורים, הבוחן את נקודות ראותם ותפיסתם. כמעט כל המורים שעובדים עם תלמידים לק"ש בגיל חט"ב מילאו את השאלון, ובחרנו להביא בפניכם את עקרי הממצאים: 89% מהמורים מדווחים על שביעות רצון מהטמעת המיזם בארגון ובעלי מוטיבציה לפעול לקידומה ובמסגרתה.

מעל 80% מהמורים שליוו את התלמידים במשימת ההתנדבות בשנה זו יהיו מעוניינים להמשיך גם בשנה הבאה.

קרוב ל-90% חושבים שהיזמה מקדמת את הארגון.

כ-80% מהמורים חושבים שליוזמה השפעה טובה על איכות ההוראה של המורים המלווים במיזם. אם כן, כפי שאתם קוראים, הייתה לנו שנה מעניינת, מרגשת, מאתגרת וחדשנית.

תודה גדולה לכל השותפים – אתם שבלעדיכם זה לא היה קורה!

ניפגש בשנה הבאה עם מחזור ג' של מיזם "קול הנתינה".

לסיכום, מצורפים ציטוטים נבחרים מנאומיהם של זיו לפיד ואבלין קיזר שחוברו על ידיהם ואותם שמענו באירוע הסיום:

נאומו של זיו לפיד, בן 12 מהישוב שימשית:

"בגיל 4 קיבלתי את מכשירי השמיעה הראשונים שלי ואז התחלתי את "המאבק" שלי להיות כמו כולם, מאבק שנמשך עד היום וכנראה גם ימשך. המאבק הזה הוא לשמור על עצמי, על ה"זיו" שבתוכי. אותו זיו שמרגע שנולד ועד היום אוהב מוסיקה, מדע והיסטוריה... אני קורא היום מפה לכל הילדים לקויי השמיעה והחירשים הישארו כמו שאתם! אל תתנו ללקות או למוגבלות לדבר במקומכם, תנו ללב, לראש ולעצמכם לדבר! אל תפחדו משום מכשול, תהיו מה שאתם רוצים להיות".

נאומה של אבלין, בת 14 מכפר מג'אר:

"אני רוצה לשתף אתכם בחוויה שעברתי במהלך ההשתתפות במיזם ההתנדבות "קול הנתונה", חוויה ששינתה לי את החיים. המיזם התחיל בשנה שעברה, אני זוכרת את הרגע בו הודיעה לי המורה שלי על המיזם, הוא מצא חן בעיניי אבל בכל זאת היו לי חששות, אולם לאחר ששוחחנו יותר על הנושא, וקיבלתי המון עידוד ממנה החלטתי לנסות. משימת ההתנדבות שלי הייתה לעשות הרצאות של הסברה על לקות השמיעה בכיתה שלי. אני זוכרת שבזמן התכנון וההכנות למשימה חשבתי על תגובות תלמידי הכיתה שלי והחששות חזרו אליי, התחלתי במתן ההרצאה ואז הבחנתי בהתפעלות של התלמידים ובסקרנות שלהם לנושא, הרגשתי נחת והדבר עודד אותי ונתן לי מוטיבציה להמשיך. אחרי ההרצאה, התגובות והפיידבקים שקיבלתי ממחנכת הכיתה ובני כיתתי שימחו אותי ונתנו לי הרגשה שעשיתי עבודה נהדרת, הישג גדול, האושר שלי לא נמדד, החיוך שלי היה אחרת, והייתי גאה בעצמי. חוויה זו הובילה אצלי לשינוי מהרבה היבטים: נהייתי פחות ביישנית, יותר אמיצה והביטחון העצמי שלי גבר, וידעתי בוודאות שאני יכולה! שמחה לספר לכם שהשנה השתתפתי שוב במיזם ונתתי שתי הרצאות לשתי כיתות באותו נושא. למרות החששות שהיו לי - כי העברתי אותם לתלמידים שאני לא מכירה- אני יכולה לספר כי הצלחתי, והתחושה שלי הייתה נפלאה וחזקה יותר מהפעם הקודמת. נכון שנתתי, אבל בתמורה לקחתי הרבה...חוויה זו לימדה אותי הרבה דברים, והחשוב שבהם הוא שלכל אדם יש יכולות שונות, וכדי שיצליח הוא חייב להאמין ביכולותיו, להציב בפניו מטרות וישאף להשיג אותן. האמינו ביכולות שלכם, תצליחו בוודאות!".

שיתוף מה

אני רוצה לספר לכם קצת עלי ועל השנה הנפלאה שעברתי. שמי יעל, משפחתי ואני עברנו לאזור הצפון מכפר סבא וזו שנתי הראשונה כמורה מומחית להוראת תלמידים כבדי שמיעה וחירשים. סיימתי את לימודי החינוך המיוחד בשנה שעברה ומיד קפצתי למים, כשקבלתי את רשימת התלמידים שלי.

ואוו, השנה הזו עברה מאוד מהר, ביקורי בית, מפגשים ראשונים עם התלמידים בביתם, הכנת מערכת שעות ותיאומים אין סופיים עד למערכת השעות בה כולם מרוצים. והופ היכרות מעמיקה דרך כתיבת התח"י – מטרות ויעדים וכל זה תוך הכוונה וסיוע של הרכזת שלי.

כמו כן, באורח פלא, זכיתי לעבוד במסגרות לימוד מגוונות: ביסודי, בחט"ב, במגזר הצ'רקסי ואפילו לימדתי בבי"ס תלמוד תורה השייך למגזר החרדי. זכיתי לעבוד עם בנים ובנות, נערים ונערות בדרכם הייחודית והנהדרת, תוך התמודדות עם קשיים (והיו לא מעט!), בהצלחות ובכל מה שהדרך מזמנת: לי כמורה ולהם כתלמידים.

השנה הזו הייתה מאוד מיוחדת עבורי, פגשתי תלמידים עם לב רחב, רצון וסקרנות שצולחים כמעט כל אתגר ומשימה בגב זקוף ובהתמדה. פגשתי הורים תומכים ומפרגנים. פגשתי גם מורות עמיתות, שתומכות ומסייעות ברעיונות ובביצועם, מורות שהן שותפות לדרך ועוזרות בכל שאלה. פגשתי רכזת שמכוונת ותומכת בכל שאלה, מקצועית ואישית (וגם שאלות של מורות חדשות 😊 שחוזרות על עצמן שוב ושוב...)

ובעיקר פגשתי את עצמי, אני מרגישה שהגעתי למקום הנכון בזמן הנכון, שלמדתי המון ובעיקר שיש לי עוד המון מה ללמוד. וזו הזדמנות

מצוינת להודות על כל הטוב הזה, על התמיכה, על הסיוע והעידוד של כל הנוגעים בדבר.

מצפה להמשך המסע שלי ב"מרכז החינוכי טיפולי לתלמידים כבדי שמיעה וחירשים", מחוז צפון.

מאת: יעל הד צור

משנה לשנה כוחנו עולה

הנה הסתיימה לה עוד שנה....

שנה של עשייה יצירתית, התקדמות, למידה והעמקה בתחום הלימודי, תוך מתן דגש על התחום השמיעתי. פיתוח מיומנויות חברתיות תוך הקשבה לאחר והיכולת להביא את עצמי לידי ביטוי.

השנה העמקתי בשילוב ילדי חטיבת הביניים במסגרת מיזם "קול הנתונה".

על התהליך שעברתי עם שלושה מילדי החטיבה אני מבקשת להרחיב.

בשלב הראשון שמתי דגש על חשיפת התלמידים וצוות המורים לפרויקט שעיקרו מעורבות חברתית, חונכות והתנדבות.

לאחר מכן, התלמידים נחשפו לפרויקטים שונים של התנדבות בהם היו מעורבים או הכירו, כדוגמה: מד"א, התנדבות בגני ילדים, התרמת כספים לארגונים שונים וכו'.

השלב השלישי כלל דיאלוג בין אישי ותוך אישי עם התלמידים לשם איתור חזקותיהם. בכך התאפשר לכל תלמיד לבחור פעילות התנדבותית מתאימה ורצויה מבחינתו, תוך התחשבות בכישוריו ויכולותיו.

השלב הבא עסק בהכשרתם להעברת הפרויקט בתחום ובקהילה בה בחרו להשתלב:

שירה בחרה להתנדב בבי"ס יסודי עם קבוצת ילדים לק"ש. נועם, מכיתה ז', העביר פעילות אוריגמי לילדי שלוחת נהריה וליעד מכיתה ט' הכין עבורם משחקים.

השלב האחרון, כלל הערכה וסיכום. עבודת המתנדבים הייתה רצינית ומושקעת, הם גילו מעורבות ואחריות בכל שלבי ההכנה. במשוב, שנערך לאחר הפעילות,

עלה כי המתנדבים גילו כישורי מנהיגות, יכולת למידה ועשייה מתוך הנאה.

עשייה שכזו כרוכה בשיתוף פעולה ותמיכה של כל

עוסקים במלאכה ואני מבקשת להודות לכולם בראש

וראשונה למתנדבים המדהימים שלנו.

מאת: קרולינה ויסמן

וליבנו מתמלא גאווה

צוות שלוחת נצרת מתגאה בתלמידתו, בכוחות שגייסה ובתהליך שעברה:

התלמידה לומדת בבי"ס יסודי ובאה ממשפחה עם קשיים סוציאליים. הגיעה לשלוחה לפני שנתיים כתלמידה בעלת לקות שמיעה עם קשיים רבים בתחומים השונים: החברתי, ההתנהגותי, הרגשי, השפתי והתקשורתי.

בהתחלה לתלמידה היו קשיים להשתלב חברתית בשלוחה, קשיי התנהגות, היא לא התמידה ולא שיתפה פעולה במשך הפעילויות ולא הייתה עצמאית.

החום, האהבה, הקבלה וההכלה שקיבלה מצוות ומתלמידי השלוחה ובנוסף לטיפול שפה ותקשורת במשך שנתיים סייעו בשיפור והתפתחות התלמידה בתחומים שונים.

צוות המרכז יישם תוכנית עיצוב התנהגות והשתמש בחיזוקים מרובים. בנוסף עודדנו אותה להשתתף בפעילויות, כגון: השף הצעיר וחוג יצירה, על מנת לפתח תחושת מסוגלות וסיפוק עצמי.

אנו בטוחים כי ההתגייסות של התלמידה, חוויות ההצלחה שחוותה, הזמינות, המכוונות והעקביות של הצוות היוו שילוב מנצח, אשר אפשר לה לעלות על דרך המלך.

כיום אנו רואים תלמידה פעילה, מתמידה, בעלת יכולת לדחיית סיפוקים ולרוב עצמאית. אנו נהנים לראות את תחושות ההתפעלות, ההנאה והשמחה כלפי הצוות וילדי המרכז.

צוות השלוחה שם לעצמו לחזק ולתמוך בה ובכל תלמידי השלוחה בהתאם לצרכיהם.

שלוחה לה ברכת חזק ואמץ!

מאת: צוות שלוחת נצרת

פרידה מחברת צוות רכזות הגנים

הילה רותם

"לפני שנפרדים עוצרים לעוד דקה.

היד אינה ריקה, שולחים עוד נשיקה

שלא שוכחים בין ידידים.

לפני שנפרדים, בזמן כיבוי אורות,

דולקות בין השורות עיניים מדברות,

שלא שוכחים בין ידידים".

("לפני שנפרדים", נורית בת-שחר צפריר)

השנה, לאחר שנים רבות של עשייה, הילה רותם שותפתנו מסיימת את תפקידה במרכז הטיפול.

לכן הילה, בהזדמנות זו אנו רוצות לומר לך תודה.

תודה על הנתינה, האוזן הקשבת ועבודת הצוות. הידע הרב שלך תרם לכל הסובבים אותך. הילדים

שליווית נהנו מניסיוןך הרב כרכזת הגנים, כקלינאית תקשורת וכאודיולוגית ובכך אפשרת למאות

ילדים לשמוע את העולם סביבם ולקבל מענה חינוכי וטיפולי לו הם זקוקים. מורות הגנים שליווית

נחשפו למורכבות ולייחודיות בעבודה עם ילדי גן כבדי שמיעה וחירשים. ואנו, חלקנו איתך רגעים

רבים של עבודה משותפת, הדרכות, נסיעות, התלבטויות, מחשבות וגם שמחות ורגעים מרגשים.

סוף הוא התחלה של משהו אחר ולך הילה, נאחל רק דברים טובים.

עשי לביתך, הקדישי את הזמן הראוי לציור שאת כל כך אוהבת ובלי בחיק משפחתך.

מנאל שחתות, חנאן מזאווי ואיה בליימן

"תהליכים של פרידה"

כמורות מומחיות להוראת תלמידים בעלי לקות שמיעה עבודתנו מתרכזת לרוב בליווי תלמידים בחינוך הרגיל. במסגרת עבודתנו אנו מלוות את צוות בית הספר והמשפחה בהתמודדות עם צרכי הייחודיים של התלמיד, בונות יחד עימם תוכנית עבודה שתתמוך בצרכיו ותסייע בשיקומו. לאורך השנים ליוויתי את תלמידי במעברים רבים, כגון: מעבר דירה או מעבר למסגרת ממשיכה, אך המורכב מכולם הוא המעבר ממסגרת רגילה למסגרת של חינוך מיוחד.

אחריות מרובה כרוכה בליווי התלמיד ומשפחתו בתהליך הארוך של ההשלמה וההבנה כי ילדם אינו מפיק את מירב התועלת מהמסגרת הנוכחית וכי נזקק למסגרת קטנה יותר על מנת לממש את הפוטנציאל הגלום בו.

עבודתנו המיוחדת מאפשרת לנו לעבור ולעבד את התהליך עם הילד, לסייע בפרידה מהמסגרת הנוכחית ולחקור עימו את המסגרת החדשה, על מנת להפוך את ה"זר" לקצת יותר "מוכר" ופחות מפחיד.

ממליצה בחום לייצר עם התלמיד ועבורו אלמנט מייצג לפרידה: ספר זיכרונות, אלבום תמונות וכו'. ניתן לעבוד עם תוצריהם היפיניים של עדי, מורה באהבה, שיצרה ספר זיכרונות המיועד להדפסה ([לחץ כאן](#)) ומור ויזל-קאצ'ולרו, שיצרה משחק מסלול וספרוני סיכום שנה ([לחץ כאן](#)).

בנוסף, ניתן למצוא פעילויות נהדרות לפרידה באתרים: "[ילדים בסיכוי](#)", "[מתי"א חולון-אזור](#)" ו"[פסג"ה כרמיאל](#)".

באופן אישי, בכל שנה-לקראת סוף השנה, אני נוהגת להכין עם תלמידי משחק ממוחזר. אני נוהגת לספר להם שאנו מכינות את המשחק לקראת הפרידה הקרבה שלנו, את המשחק התלמיד מקבל בשיעור האחרון שלנו כמתנת פרידה. לעיתים הפרידה היא רק לחופשת הקיץ ולעיתים הפרידה היא פשוט – פרידה!

מאת: פנינה מאור

תהליך ליווי של תלמיד במעבר לכיתה קטנה*

השנה התחלתי לעבוד עם תלמיד חכם ונבון, המשתף פעולה בשיעורים ובעל יכולות, אך הוא יצר פערים לימודיים ועלו קשיים גם בתחום השפתי- תקשורתי והרגשי.

בעקבות בחינת יכולותיו וקשייו של התלמיד, ולאחר התייעצות עם צוות בית הספר והרכזת האזורית, הסכמנו בינינו שהתלמיד יקבל את המענה המיטבי עבורו בכיתה קטנה ומותאמת בשנה הבאה, בבית ספר אחר.

ראשית הזמנו את ההורים לשיחה עם הצוות, שיקפנו את תמונת המצב כפי שאנו רואים אותה, בכלל התחומים, והעלנו בפניהם את ההמלצה ללכת לכיתה מותאמת לתלמידים לקויי שמיעה. בתחילה, ההורים חששו מההצעה ואמרו כי לדעתם עדיף שבנם יישאר בעיר, ושהם לא רוצים להרחיק אותו מחבריו ולשלוח אותו לבית ספר מרוחק. לאחר זמן מה האמא התקשרה אליי ואמרה ששקלה את העניין, והסכימה, בהמלצת הרכזת האזורית, ליצור קשר עם בית הספר וללכת להתרשם מהמקום.

לאחר ביקור ההורים בבית הספר, הם הרגישו שאכן כיתה קטנה היא המסגרת המתאימה עבור בנם, ותענה על כלל צרכיו. התלמיד הגיע יחד עם הוריו לביקור בבית הספר, סייר במקום, הכיר את הצוות, שאל שאלות, והתרשם. הוא הגיע למסקנה שהכיתה הקטנה אכן תתרום לו. המעבר עדיין מלווה בחששות לגבי ההתחלה החדשה שבפתח, הן מצד ההורים והן מצד התלמיד, אך ישנה גם אופטימיות וסקרנות להמשך.

התלמיד מתאר את התהליך שעבר: "התהליך היה לא פשוט בשבילי, אבל הבנתי שבית הספר החדש הוא ברמה גבוהה ושכיף ללמוד שם. כלומר המעבר הוא קשה, אבל שווה את זה. בתחילת השנה הייתי בטוח שאני עובר לבית ספר בעיר שלי עם כל החברים, ואז אמא שלי הציעה שאעבור ללמוד בבית הספר החדש, כי היא שמעה שזה בית ספר מאוד טוב. אני לא רציתי, כי העדפתי להישאר עם חבריי, וחששתי שאם אלמד במקום אחר אנחנו ננתק קשר ולא אראה אותם יותר. אחרי כמה זמן התקבלתי לבית הספר, ואז הלכתי עם אמא שלי למפגש עם כל הצוות וילדי

הכיתה. שם הכרתי את המקצועות השונים וטעמתי חוויה קטנה ממש שיש לבית הספר להציע.
אחרי הביקור הרגשתי יותר בשל עם ההחלטה".

תהליך הליווי כלל שמירה על קשר רציף עם ההורים, ניהול שיחות בנושא עם התלמיד על תחושותיו ורצונותיו, שיתוף צוות בית הספר, ופנייה לייעוץ והכוונה מול הרכזת האזורית, וכן מול מחנכת הכיתה ויועצת בית הספר. הצוות היה מאוד מגויס לעזור למשפחה בהתמודדות עם החששות וההחלטה שעמדה בפניהם והתקשורת הייתה המרכיב המרכזי בתהליך.

כתבה: מורת המרכז הטיפולי.

*בשל שמירה על סודיות הושמטו כל פרטי התלמיד והצוות.

המעבר לחטיבה העליונה

לקראת המעבר לחט"ע התקיים מפגש מעברים לתלמידים העולים לחט"ע יחד עם הוריהם במרכז החינוכי-טיפולי ללקויי שמיעה. חשיבות המפגש נוצרה מהצורך להכיר את המעבר בהתאם לשלב החיים שבו התלמידים נמצאים. המעבר לחטיבה העליונה, זהו הצומת הבא, הזדמנות נוספת לערוך שינויים בראיית עתידם, הן האקדמי והן האישי-חברתי. במילים אחרות: בנקודת זמן זו נכון יהיה לעורר את התלמידים להציב מחדש מטרות ויעדים ריאליים. מהלך כזה הינו חשוב להשגת מימוש עצמי מרבי. זאת הזדמנות לעצור ולערוך שינוי "לקראת הצומת הבא", כמטפורה, משמעו להפחית מהירות עד לעצירה, לבחון אלו דרכים אפשריות עומדות בפניהם? להיות מודע ליעדים שהושגו עד כה ושאותם יש לשמר ובמקביל מה עליהם לשנות? מה הם השינויים שעבר המתבגר ודרכי ההתמודדות הייחודיים לו? לבדוק מהן האפשרויות העומדות בפניו, לבחור מהי הדרך הרצויה לו והאם היא מציאותית (בחירה = פנייה מתאימה לו). המשמעות היא לשאת באחריות להמשך הלימודים, תוך בדיקת המצב הנוכחי, והצבת יעדים ומטרות שנותרו להשגה.

המפגש יועד להורים ולתלמידים לקראת מעבר לחט"ע וכלל: פתיחה ע"י מנהלת המרכז ללקויי שמיעה נורית יפה, פעילות סדנאית והרצאה על מעברים לחט"ע בהנחיית צוות הייעוץ, הסבר לגבי התאמות ודרכי הבחנות בכל המקצועות ע"י רכזת חט"ע אפרת, הכרת מדריכת האנגלית פרנסין ודרכי ההיבחנות הספציפיים באנגלית.

אנו, היועצות, מאמינות בחשיבות הכנה למעברים הן בקרב התלמידים והוריהם, לכן קיימנו סדנא הכוללת שני חלקים: דמיון מודרך בו ההורים וילדיהם הוזמנו להיזכר במעבר אותו חוו בעבר ובכוחות שסייעו להם בעת מעבר זה. המטרה: להתייחס לצומת הבא כהזדמנות להצבת מטרות תוך שימוש בהצלחות וכוחות מהעבר כדרכי התמודדות לקראת החטיבה העליונה. בהמשך לפעילות זו הזמנו את המשתתפים לעבודה בקרב בני המשפחה, ההורים שיתפו את המתבגר וגם המתבגר שיתף את הוריו בסיפור האישי שדמיינו. כל אחד מילא דף עם שאלות בקשר לחוויה והמעבר שחווה. בחלק זה ההורים וילדיהם התוודעו האחד לשני מבחינת רגשות, חששות, אי ודאות, מחשבות ולבטים לקראת המעבר לחט"ע והעלו את הכוחות שסייעו להם להצלחה בעבר. החלק

השני של המפגש התרכז בהעברת ידע תיאורטי והמלצות לקראת המעבר. ההורים והילדים הקשיבו, שאלו והתעניינו, והבינו שישנם צעדים לביצוע מהרגע הזה.

לסיכום ההורים הכירו בחשיבות השתתפותם במפגש, אשר האיר בפניהם נקודות חשובות להכנה ילדיהם למעבר. רבים מההורים הודו על התהליך ארוך הטווח של ליווי ילדיהם במהלך כל השנים מצד המרכז הטיפולי. התגובות הללו רגשו אותנו גרמו לנו להבין חשיבות קיום מפגש מעברים שבצמח הינו מעין סגירת מעגל, היות והוא המפגש האחרון שבו אנחנו פוגשים את התלמידים במסגרת שנות בית הספר.

כתבו צוות ייעוץ: איריס אלון ורימא פרח מח'ולה

מרכזי העשרה

שלוחת נהריה

הנה חלפה לה עוד שנה ומיד יוצאים כולנו לחופשה..

אז דקה לפני שניפרד חשוב לי לספר ולשתף על שנה מוצלחת, פוריה ומהנה שעברנו בשלוחת נהריה.

התחלנו את השנה עם קבוצה של בוגרים שאיתנו במרכז כבר מספר שנים.

באמצע השנה נאלצנו לעבור למבנה חדש וגם הרכב הקבוצה השתנה. בנינו קבוצה חדשה הבנויה בעיקר מתלמידים ותלמידות צעירים שהצטרפו אלינו לשמע כתלמידים חדשים..

הבוגרים שלנו המשיכו להגיע למרכז כמתנדבים " כאחים בוגרים" במסגרת מיזם "קול הנתינה".

במהלך המפגשים התגבשה לה קבוצה חדשה שתמשיך איתנו גם בשנה הבאה....נסכם שנה בה שיחקנו, יצרנו, הכרנו והתגבשנו למדנו לקבל האחד את השני ואת השונה מאיתנו למדנו להכיל.

הייתה שנה מלאה בהנאה בה הילדים בסוף המפגש חיכו כבר ליום שלישי הבא.....

אז שתהייה לכולנו חופשה נעימה, בטוחה, שלווה וקרירה.

ניפגש ונמשיך את הכיף בשנה הבאה.

מאת: יגר הילה, רכזת שלוחת נהריה.

שלוחת טבריה

מתנדבי גרעין אנ"ת בלימודי העשרה בטבריה

גרעין אנ"ת שייך לתנועת הצופים, אנשיו מאמינים שתרבות ואמנות הן אבן יסוד של החברה ומכירים בכוחה של האמנות לחצות גבולות, לאפשר תקשורת ולהוות נקודת מוצא אלטרנטיבית לחינוך חיובי. בפועל, הם עוסקים בחיבור אוכלוסיות שונות דרך אומנויות.

השנה קיבלנו לצוות שלנו כוח צעיר ונמרץ, שני ש"שנים מגרעין אנ"ת בעמק הירדן.

הש"שנים שלנו בשמם האומנותי, שיהי וטורטיה, הגיעו בכל יום שלישי בצהריים לפעילות

אומנותית עם הילדים. הם התמקדו במשחק חברתי, הצגות והכנת סרטונים עם הילדים.

בנוסף, הם יצרו קשר חם, אוהב ובלתי אמצעי עם הילדים, שהתחברו אליהם ונהנו מאד בחברתם

בזמן הפעילות ובזמן החופשי.

בעוד חודשיים טורטיה ושיהי יתגייסו לצבא וימשיכו בחייהם, רגע לפני כן זוהי הזדמנות מצוינת

עבורנו לומר להם: *תודה! אל תראתכם אפצילות, אל היצירתיות, אל הרוח*

הצורה ואל כל מה שהאתם אפילו.

שלוחת מג'אר

ביום שישי ה- 8.6 נפגשו תלמידי השלוחה ללימודי ההעשרה במג'אר והסביבה לחגוג את סיום שנת הלימודים במרכז הטניס בכפר סאג'ור.

צוות מדריכות מוכשר מטעם המרכז הפעילו את התלמידים במשך שעתיים. לאחר מכן, הורי התלמידים מסאג'ור, אשר חיכו לנו בבוקר וליוו אותנו כל היום, פינקו אותנו בארוחה מכובדת. אכלנו, שיחקנו, רקדו וצחקנו יחד! להצלחת היום הזה היו שותפים רבים ולהם מגיעה התודה: להורי התלמידות: הייא, מיסם וסיבא על מימון ההסעה והכנת הארוחה, למר עלם אבראהים מנהל מרכז הטניס והמדריכות: ויולא, הנאדי ויארא על האירוח הנפלא ללא תמורה, למסעדת קצה הנחל על הסלטים הטעימים שתרמו לנו, לצוות המקצועי של השלוחה וכמובן לתלמידים המקסימים! מאחלים לכולם חופשה נעימה ובטוחה ומבטיחים לחזור בתחילת השנה הבאה עם אנרגיות חיוביות ורעיונות חדשים!

צוות השלוחה

פינת האנגלית

משהו מיוחד מתרחש במג'אר

זה התחיל לפני בערך 4 שנים, קיבלתי פנייה ממורה צעירה עם ברק בעיניים: "אני מלמדת אנגלית בכיתת חירשים במג'אר. האם את יכולה לעזור לי?" הגעתי ומצאתי מורה מדהימה, שמלמדת אנגלית מבלי שהיא בקיאה באנגלית. כוח הרצון והדבקות שלה במשימה, סייעו לה להתקדם עם חומר הלימוד. ישבנו יחד, למדנו, חלקנו רעיונות ושיתפתי מניסיוני, אך היה ברור שלהמשך הדרך יהיה צורך במורה לאנגלית.

חלפה שנה והודיעו לי שיש מורות לאנגלית שמלמדות בכיתת חירשים בבית הספר היסודי במג'אר. להפתעתי, גיליתי הפעם קושי הפוך - המורות הינן מורות לאנגלית ואפילו מנוסות ואיכותיות, אך אין להן מושג בהוראת תלמידים לקויי שמיעה וצרכיהם המיוחדים. ישבתי עם הצוות, צפיתי בשיעורים ושוב נתתי מגוון רעיונות והפעם חשתי תקווה.

חלפה עוד שנה. הטלפון צלצל והפעם הייתה זו מורה לאנגלית מחט"ב במג'אר: "אני מלמדת כיתת חירשים. את יכולה לעזור?", שיחה דומה הגיעה ממורה לאנגלית בתיכון במג'אר.

הגעתי, צפיתי בשיעורים, הדרכתי והבנתי.... משהו מיוחד מתרחש במג'אר!.

השבוע היתה פגישה של מורות לאנגלית ממג'אר, שמלמדות תלמידים חירשים, והמפקחת לאנגלית למגזר הדרוזי. כיום יש שש מורות לאנגלית שקמות כל בוקר ומלמדות אנגלית ילדים ליקויי שמיעה וחירשים מכיתה א' ועד כיתה י"ב.

כל תלמידי י"ב עם לקות שמיעה במג'אר סיימו השנה בגרות, חלקם ברמה של 3 יחידות וחלקם ברמה של 4. בכדי להבין את גודל ההצלחה, עליכם לדעת כי האנגלית הינה השפה האחרונה מיני רבות אותם הם לומדים במהלך שנות לימודיהם: שפת סימנים, ערבית מדוברת, ערבית ספרותית, עברית ורק בסוף אנגלית. אני גאה בצוות המדהים ומוקירה תודה ענקית לסברין ג'אנם, המורה בכיתת חירשים שהניעה את התהליך.

מאת: פרנסין וידיקר

פינת התקשוב

✿ כל מה שהלמתם לעשות עם מסמכי PDF

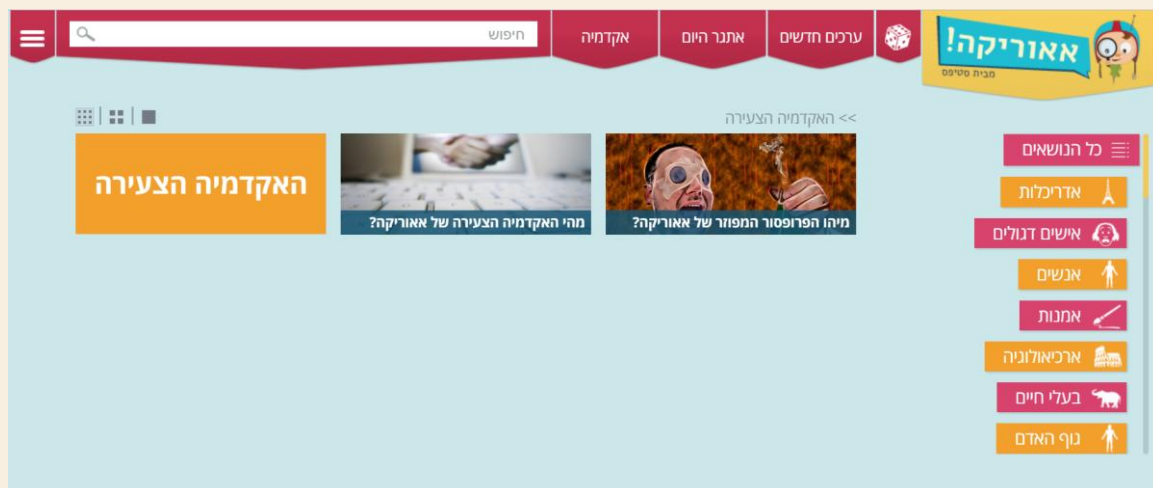
רגע לפני שיוצאים לחופש הגדול, אני בטוחה שתשמחו להכיר את האתר הבא - smallpdf. האתר מאפשר לכם לעבוד עם מסמך PDF ולעשות בו כרצונכם: לחלק מסמך, לחבר מספר מסמכים, לכווץ להמיר לסוגי כווצים אחרים ואפילו לערוך. אז אם אתם נוהגים לסדר את המחשב במהלך החופש, זהו האתר בשבילכם! להלן קישור לאתר – [לחץ כאן](#).

✿ הידעת?

כעובד/ת הוראה מגיע לך Office חינו, להתקנה על 5 מחשבים. על מנת להוריד את האופיס למחשב שלך יש לדעת את כתובת המייל שלך המופיעה ביונת הדואר וסיסמת הכניסה שלך לפורטל עובדי ההוראה. להדרכה המצולמת – [לחץ כאן](#).

✿ נעים להכיר "האקדמיה הצעירה של אאוריקה"

אתר המגיש באופן חווייתי ובגובה העיניים מידע חדשותי ואנציקלופדי בתחומי דעת מגוונים. בנוסף, האתר מפעיל את קוראיו ב"אתגר היום" – חידות בנושאים שונים ומעודד את קוראיו לשלוח ערכים לפרסום באתר, צוות האתר מבטיח משוב ועבודה משותפת עם הכותב עד להגעה לתוצר מספק. לאתר – [לחץ כאן](#).

מאת: פנינה מאור

המרכז החינוכי-טיפולי לתלמידים כבדי שמיעה וחרשים מחוז צפון

כתובת: רח' טרומפלדור, שיכון ב' ת.ד 812 טבריה
טלפון: 04-6716274 פקס: 04-6712328

סמל מוסד משה"ח: 225060 דוא"ל: lakash.tzafon@gmail.com

ולסיכום, מה לפנינו יולי-ספטמבר 2018?

- יום ה' 28/6 - מפגש סיום השנה בהובלת ועד המורים. מפגש של השראה ונתינה.
- יום ב' 2/7 - "על כוס קפה" - פגישות אישיות עם נורית, יש לתאם מראש.
- יום ה' 30/8 - יום היערכות לכל סגל המרכז הטיפולי, בבית גינזבורג בטבריה.
- יום א' 2/9 - יום למידה לדוברי עברית.
- יום ב' 3/9 - יום למידה לדוברי ערבית.

תודה מקרב לב לכותבים.
שמח לקבל מכם משוב
וכתבות לעילונים הבאים.

חופשה נעימה!

לדרורה זיו ולהילה רתם
היוצאות לגימלאות אנו
מאחלים פרישה נעימה
והנאה רבה בסטאטוס
החדש!

לסיגל שלום, העוברת למחוז
המרכז אנו מאחלים הצלחה
רבה וקליטה מהירה!

צוות המרכז